

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nonii Marcelli Saiae A Roccha Gloriosa in septem Daudicos Psalmos pœnitentiales vulgò appellatos Oratoriæ Paraphrases

Saia, Nonio Marcello

Parisiis, 1558

In Septimvm Poenitentialem Psalmum oratoria Paraphrasis 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31647

IN SEPTIMUM
POENITENTIALEMPsalmum oratoria
Paraphrasis 7.

Domine Iesu Christe qui
in te sperantes non deseris
ad te clamantes non despi-
cis te quarentes non fugis
& te desiderantes non respuis te hu-
militer supplico ut mihi qui in praece-
denti oratione mea propriae virtutis
diffidentiam confessus sum tua potenti
virtute spiritualis letitiae sobriam ex-
ultationem elargiri digneris, ad quam
impetrandam suspirans dico,

Domine exaudi orationem meam, Psalm. 152.
auribus percipe obsecrationem
meam, Etsi saepe saepius o domine ad
te cordis mei pedibus qui affectus sunt
cucurri ut orationem meam audires,
iterum in praesentiarum domine pater

G 3 mi-

*miseri- cordiarum & totius consolationis
 illud idem repetere non erubesco ut ora-
 tionis meae repetitio deuotionis sit con-
 firmatio, nec me tedet semper orationis
 uerba reiterare quia saepius iniquitatis
 opera reficio, & ideo quod in iustitia
 mea non exaudias peto sed in tua ve-
 ritate: nam tu qui uerax es & in ve-
 ritate pœnitentibus ueniam promisisti
 exaudi me pœnitentem, scilicet in tua
 & non in mea iustitia, in tua, inquam,
 misericordia & ueritate qua pœniten-
 tem iustificat: peto enim eam tuae mise-
 ricordiae iustitiam quam in presenti se-
 culo exerces & non illam quam in fu-
 turo seculo exercebis, illam tuae miseri-
 cordiae iustitiam peto quã non ex meis
 meritis sed quam tuae iustitiae prestare
 est & pœnitentibus promisisti, quare
 ad te confugio domine, domine exaudi
 orationem meam pro peccatis meis ad
 te porrectam, da effectum orationi meae
 &*

&

Et remitte peccata mea, Et si plenā orationem exaudire non vis saltem Auribus percipe obsecrationem meā, Et exaudi me in veritate tua, propter veritatem tuam scilicet complendam. Dixisti enim, Conuertimini ad me Et ego conuertar ad vos: exaudi dico me in tua iustitia, à qua decidi, restituendo in obseruantia scilicet præceptorū tuorum per quam iustificor, exaudi deprecor in veritate Et in iustitia tua, id est per filium tuum qui veritas est Et vera iustitia per quem omnes iustificamur. Et non intres in iudicium cum seruo tuo, Ego enim non amicus tuae amicitia propter meam iniquitatem dignus, nec filius quia patrem te ob peccata reliqui sed tantum seruus tuus sum, qui à te fugitiuus misericordia indigens veluti prodigus ille ad se conuersus ad patrem in quem peccauerat rediit, ad te reuertar pacemque quero.

G 4 Non

Non ergo tu domine in futuro intres
mecum in districtum iudicium cum il-
lis qui iustitiam suam iactantes de ea
maximè præsumunt quibus per Pro-
phetam dicitis, Quid vultis mecum
iudicio contendere omnes dere-
liquistis me, Non sic ego, sed iustitiã
meam coram te nullam esse reputo, quia
seruus tuus sum, non superbus, non con-
tra stimulum recalcitrans, sed tibi per
omnia obediens, ideo deprecor non in-
tres in iudicium cum seruo tuo, Quia
non iustificabitur in cõspectu tuo
omnis viuens, Nam si apud te quis
suo iustificetur iudicio (cum nemo vi-
uentium sic iustus esse possit ut tu in eo
multa verissimè & iuste reprehendere
& punire possis) non iustificabitur in
cõspectu tuo, quoniam interiora &
occulta hominis vides, in quibus nemo
perfecta præditus est iustitia aut ab o-
mni iniustitia & peccato immunis, ne-
mo,

mo, inquam, iustus aut mundus tuo iudicio, quantumlibet sanctus hominibus videatur, & ideo nullus iustificabitur in conspectu tuo, quare Paulus aiebat, Nihil mihi conscius sum sed non in hoc iustificatus sum. Sed heu me quia non tantum homo sed omnis viuens, id est etiam Angeli in conspectu tuo non iustificabuntur, quid ergo ego miserimus & mortalis efficiam si tu iustus iudex intras in iudicium cum seruo tuo quia tu solus es in quo peccatum minimè cadere potest, in cuius conspectu etiam astra & omnes cali in quibus posita sunt munda minimè existunt. Non intres ergo mecum in iudicium sed piè & misericorditer age, Quia persecutus est inimicus animam meam, Inimicus, inquam, caro mea, mundus & diabolus, qui verè omnes inimici mei sunt & semper persequuntur me quærentes deuorare animam meam, perse-

cutus

cutus est animam meam tentando, af-
 fligendo & contristando ac prauè sug-
 gerendo, & Humiliauit in terra vi-
 tam meam, humiliavit, inquam ini-
 micus meus quantum in se fuit subiu-
 gare, deicere & prostrare conatus est
 in terram vitam meam, id est rationem
 qua viuit & ab alijs differt animalibus
 anima mea ut ipsa ad terrena suis
 suggestionibus ita inclinaretur ut caele-
 stia relinqueret & sic tota terrena fa-
 cta vilis & detestabilis efficeretur, &
 hoc non solum in me inimicus meus to-
 tis suis viribus efficere conatus est sed
 Collocauit me in obscuris, in ob-
 scuris inquam, id est in prauam peccan-
 di consuetudinem ita perduxit ut tan-
 quam cæcus nil boni viderẽ & peccata
 mea non cognoscerem sed illa natura-
 liter in me esse putarem. Collocauit me
 inquam, in obscuris & fecit me, Sicut
 mortuos seculi, id est sicut ceteros
 pec-

pec-

peccatores nō spiritualiter uiuentes sed
seculariter in peccatis morientes. Fecit
me, inquam, tanquā unum de mortuis
seculi qui pro amore seculi in anima
mortui sunt, & ideo, Anxiatus est su-
per me spiritus meus, in me tur-
batum est cor meum, Videns do-
mine Deus inimicum meum à persecu-
tione non cessare & in obscuris me col-
locare uelle, & sicut mortuos seculi me
efficere prae dolore considerans pericu-
lum in quo fueram anxiatus est spiritus
meus, id est anima mea in me ipso per-
territa est, & cor meum turbatum est
in me propter tot mala in quae incidi &
continuo incidere possum putans me
nullum recuperationis apud iustitiam
tuam inuenire aditum, ideo anxiatus
& turbatus extiti. Postquam uero an-
xiatus fui & turbatus per multiplicem
inimici consolationem letus factus per
spiritualem tuam o domine Deus con-
sola-

*solationem quam adeptus sum per tua
& operum tuorum contemplationem
& ex hoc Memor fui dierum an-
tiquorum, id est dierum aeternorum
tuæ aeternitatis diuinæ cuius memoria
in me spiritualem dilectionem & leti-
tiam causauit. Scriptum est enim, Me-
mor fui diei & delectatus sum, ex hac
enim dierum antiquorum recordatione
ad te deprecandum erectus sum, ex me-
moria nempe factorum tuorum quibus
cum in alios tum in me bonitatē tuam
mirificè declarasti, nihil siquidem est
quod æquè in spem bonam erigat atque
gestorum tuorum præssa consideratio.
Nemo enim adeo peccatis præmitur
ut non inueniat si superiora secula ex-
cutiat qui grauioribus aut paribus præ-
ssi veniam tamen te Deum misericor-
dem exorarint, nulla quoque possunt
tanta circumstare pericula quin facta
tua piissime domine occurrant reputās
qui*

qui

qui manu tua potentissima & plus aut
æquè difficilibus & ancipitibus erecti
sint, nulla denique terrebit tantopere
formidabilis hostium vis quin gesta
tua largissime domine commemorans
magis aut æquè formidabile fractamq;
diuinitus illicò agnoscat: de hac igitur
factorum tuorū perpenſione dixi, Me-
mor fui dierum antiquorum, & non so-
lùm in diebus eternis seu in verissimi-
bus rebus sed etiam in creaturis tempo-
ralibus te æternum & inuisibilem Deū
contemplatus sum, & Meditatus in
omnibus operibus tuis, quibus om-
nibus te tanquam misericordem depre-
cantibus subuenisse didici, Et in fa-
ctis manuum tuarum meditabar:
Quæsiui, inquam, in operibus tuis arti-
ficem, in creaturis te creatorē, in rebus
factis te earum misericordem condito-
rem & reperi tuam creaturam mihi in
speculum factam esse, ut in ea te Deum
meum

meum omnipotentem iustum, misericordem & piū cognoscerem, Inuisibilia enim Dei (ait Apostolus) per ea quæ facta sunt intellecta conspiciuntur & sempiterna quoque virtus eius diuinitas, quibus omnibus bene memoratis audaciam cepi, Et expandi manus meas ad te, quia in tuis operibus tua omnia opera bona esse cognoui & non à seipsis sed à te tuæq; bonitatis participatione bona existere percepi, & ideo tibi gratias agens expandi, inquam, in oratione manus meas ad te, tanquam ad bonorum omnium largitorem ex interiori & magno desiderio tuam consequendi misericordiam, Et anima mea sicut terra sine aqua tibi, Non solum ad te expandi manus meas exteriores & corporeas sed omnes vires animi mei, quia anima mea à te derelicta propter iniquitates meas arida facta sicut terra sine aqua fecunditatem desi-

desiderans imbrem appetit, sic anima
mea ne sterilis omnino deueniat & fru-
ctum minimè ferre possit gratia tua
pluuiam desiderans abs te aquam sa-
pientia, rorem gratia & fœcunditatis
pluuiam inhiare non desinit & ut in-
fundas deprecatur, tu ergo Velociter
exaudi me domine, dando citò gra-
tia pluuiam quia sitiuit in te anima
mea, absque enim dilatione & omni
momento tua indigeo misericordia: si
aquam ergo longius dare differs, Defe-
cit spiritus meus, à te tanquam steri-
lis derelictus defecit, inquam, nisi ei è
uestigio adsis & propter hoc Non a-
uertas faciem tuam, spiritum meum
derelinquendo & ab eo auferendo dif-
ferendoq; gratia tuæ donum, hoc enim
si feceris mihi denegando gratia &
misericordiae collationem, Similis ero
descendentibus in lacum, id est ero
similis in morte damnatis & in hoc se-
culo

culo illis per culpam assimilabor. Ne ergo illis in utroque tempore comparer, Auditam fac mihi mane misericordiam tuam, Fac, inquam, mihi misericordiam tuam auditam à Prophetis, scilicet manifestatam & ab Apostolis in seculo propalatam: fac me sentire interiùs quod exteriùs facis audire, & hoc fac manè, id est citò, manè, inquam quia tandiu noctem & tenebras patior quandiu diuina tua pietas compungit & clementia pietatis indulget, at ubi vox mei pœnitentis audiri cœperit & lux tua per indulgentiam extēdi nox omnis à me abscedit & initium tuæ lucis accedit, in qua luce quis errare potest? nullus, imo veluti in die positus honestus ambulat, manè ergo auditam fac mihi misericordiam tuam Quia in te speravi, in te, inquam, Deum verum, omnipotentem, pium misericordem & summum bonum in quo

quo

quo ut Sapiencia cātat, nullus sperauit
 & confusus est, Sperauit, inquam, in te
 quia audiui, Prope est dominus o-
 mnibus inuocantibus eum in ve-
 ritate, & ut citò facias mihi miseri-
 cordiam tuam, quia in te solo spem meā
 posui non in rebus creatis vanis & men-
 dosis. Notam fac mihi viam in qua
 ambulem, Via in quam ambulare
 desidero præcepta tua sunt in quibus
 ut perseuerem fac mihi nota ut sit lu-
 cerna pedibus meis à patre verbum lu-
 minum descendit, tu enim illuminas o-
 mnem hominem venientē in hunc mū-
 dum. Notam mihi fac viam per illu-
 minationem sancti Spiritus, demonstra
 mihi iter ad te perueniendi per obser-
 uantiam mandatorum tuorū per quam
 si ostenderis in lucē ambulabo, & ideo
 Ad te leuauit animam meam, ut in
 eam Spiritus sancti gratiam infundas,
 eleuauit, inquam, animam meam ad te

H Spre-

spretis terrenis & caducis quibus prius
adhæseram & ad te æternam animam
meam erexi, igitur Eripe me de ini-
micis meis domine ad te confugi,
Non à te fugi contemnendo & lucem
tuam postponendo sed eam quærendo &
postulando, eripe me igitur de inimicis
meis, diabolo scilicet carne & mundo,
qui continuè ut in tenebris ambulem
me tentant, eripe, inquam ab inimicis
meis visibilibus & inuisibilibus ut il-
lorum insidiæ & impugnatio mihi no-
cere nec me seducere valeat. Quoniam
ad te domine confugi, ad te tanquam
verum patronum, ego tanquam verus
cliētulus ut ab inimicis liberer postulo,
& ut meam veram agnoscas volunta-
tem quæ in te est exoro & dico eripe
me, quia ad te confugi verum meū pa-
tronum, verum meum liberatorem &
ut ab eis eripias me adiungo. Doce
me facere voluntatem tuam, Tu
enim

enim qui solus Deus verus es & pater
 misericordiarum & consolationis doce
 me facere voluntatem tuam, id est mā-
 data tua & quicquid me tibi benepla-
 citum fuerit : cū enim voluntatem
 tuam me docueris quia ego ad te con-
 fugi, facere quod vis non desistam : si
 inquam, per Spiritus sancti tui infu-
 sionem mandata tua me docueris &
 spiritus sanctus in me permanserit, spi-
 ritus immundi qui mei inimici sunt per
 Spiritus sancti presentiam ab anima
 mea discedent & fugient. Rogo igitur
 te clementissime pater ut doceas me vo-
 luntatem tuam, Quia Deus meus
 est tu, Deus meus, inquam, quoniam
 me tibi totum tradidi, & ideo æquum
 est ut me doceas voluntatem tuam, quia
 tu es magister meus, Et Spiritus tuus
 bonus deducet me in terram re-
 ctam, Ecce quia supra in memoria æ-
 ternorum & in contemplatione tua &

tuorum operum delectatus sum ne magnitudo contemplationis me extolleret, ne superbia fieret letitia, latis tristitia miscui, post verò tristitiam ad gaudia concutior plenèque spero quòd spiritus meus malus in terram peruersam infernalium scilicet pœnarum si alias perduxit nunc iam non perducet, quoniam Spiritus tuus sanctus scilicet & bonus deducet me in terram rectam, scilicet celestium gaudiorum de qua dicitur, Portio mea in terra viuentium, ad quam terram deducet me Spiritus tuus sanctus per viam mandatorũ tuorum quam mihi notam fecisti, & hoc non propter meritum meum quia hoc minimè merui, sed Propter nomen tuum domine viuificabis me in æquitate tua, propter nomen tuum, inquam quia mea merita desunt, sed tua æquitate dignaris viuificare me in hoc seculo gratiæ vita, & in futuro vita

ta

ta gloria, ego enim per peccatum me occidi, tu autem domine uiuificabis me propter nomen tuum, nomē enim tuum Iesus est quod Saluator interpretatur: ut enim rem nominis tui impleas tu eris mihi Iesus, tu, inquam, eris meus saluator & me uiuificando tua equitate saluabis. Equum est enim ut tua promissione illum uiuifices, qui in te sperat & in te omnem suam ponit fiduciam, hoc enim equitatis tuae iudicio statuisti ut perderes omnes seruatorum tuorum inimicos, qui ideo seruis tuis inimici sunt quoniam ipsi tibi seruire student: hanc igitur ob causam, Educes de tribulatione animam meam, Educes, inquam, de tribulatione huius seculi ipsas minuēdo & prorsus in futuro auferendo in tua misericordia & non in merito meo, Et disperdes inimicos meos, quos etiam meritò inimicos tuos dixerim quia in me seruo tuo te domi-

num meum quantū in se est persequuntur & gloriam nominis tui, cui & non mihi salutem meam attribuo dicens, Non nobis domine non nobis, sed nomini tuo da gloriam. Hanc inquam gloriam saluti meæ aduersantur auferrēque conantur inimici mei quare conuenienter adiicio, Et perdes omnes qui tribulant animā meā, diabolū scilicet, & omnes carnales motus corporis mei & cordis mei nec non mundum & omnes in eo obstinatos existentes & me tribulantes. Omnes enim isti nequiter suis insidijs affligere & contristare querunt spiritum meum meque abs te summo bono seducere conantur. Ego enim non aliunde inimicos habeo nec pro quibuscunque terrenis actibus aduersarios, sed ideo inimicitijs dæmonum carnis & mundi laboro, quoniam seruus domini Dei mei esse desidero & totis viribus studeo. Perdes
omnes

omnes igitur qui tribulant animam
 meam, Quoniam ego seruus tuus
 sum, ad te solum in mea tribulatione
 recurrens veluti seruus ad dominū hu-
 milis & fidelis tuo solo cultui, & ser-
 uitio addictus & totus tibi mancipa-
 tus recurro, nec timeo inimicorum meo-
 rum inimicitias, quia illis per te domi-
 num meum dispersis & percuntibus,
 ego ab eorum manibus eripiar & libe-
 rabor propter nomen tuum, id est pro-
 pter Christum dominum nostrum &
 unicum filium tuum, cuius & passionis
 eius meritis me animamq; meam
 licet immeritam & indi-
 gnam commen-
 dare non
 cesso.

Societatis Jesu Paderbornae.

FINIS.

